

Мова драконів. Книга 1

КУПИТИ

...Небо темне, як дим, що його випускає дракон...

...Люди не повинні боятися своїх прем'єр-міністрів, Вів'єн.

Це прем'єр-міністри повинні боятися свого народу.

Атмосфера Другої світової війни в Блетчлі-парку

Корумпований уряд, класова сегрегація, промивання мізків

Дракони в небі!

Альтернативний Лондон 1923 року

Світ розвалюється! Протести проти Мирної угоди, яка, крім гармонії між драконами й людьми, запроваджує для людей класову систему!

Проте це не чіпляє Вів'єн.

Вона старанно вчиться й тримається якнайдалі від усіляких порушень. Вона — поліглотка, талановита перекладачка з драконівських мов і належить аж до другого класу. І слова «другий клас» фактично уособлюють різницю між чимось і нічим.

Проте коли батьків Вів заарештовують, а її молодша сестра опиняється в небезпеці — дівчина прозріває. Світ не такий справедливий і меритократичний, як вона вбачала це у своїй «мільній бульбашці». Заради порятунку близьких Вів, по суті, вимушена укласти «угоду з дияволом»...

Але ставка в цій угоді набагато-набагато вища за життя сім'ї Вів'єн.

Суміш сміливої історичної вигадки та фентезі

Найкраща книжка Young Adult за вибором редакції Amazon

Розділ I

Я ЗНОВУ БАЧУ СНИ МОВОЮ ДРАКОНІВ.

Довгі, мудровані речення з легкістю приходять до мене вві сні, та лише зрідка, коли я не сплю. І перш ніж розплющую очі, думки зупиняються на одному слові.

Mengkhenyass.

Що воно означає?

Я кручуся у ліжку, і коли крізь вікна в кімнату потрапляє сонячне світло, хмара сну швидко розвіюється.

На підлозі, заплутавшись у купі ковдр, посапує мій кузен Маркус. Його батько з моїми мамою і татом цілу ніч пошепки обговорювали страйки, протести та полум'я драконів. Присутність Маркуса на підлозі моєї спальні стає регулярним явищем.

Внизу з кухні долинає брязкіт каструль та сковорідок. Я скидаю ноги з ліжка, і в животі виникає солодке відчуття усвідомлення: сьогодні на вечерю до нас прийде ректорка Академії драконівської лінгвістики. Сюди, в наш дім.

Сьогодні ввечері.

Я чекала цього дня тижнями. Ні, місяцями. Докторка Рита Голлінгсворт приїжджає до мами обговорити свою теорію щодо діалектів драконів, і це мій шанс справити враження. А ще — хоча я майже не наважуюся сподіватися — отримати літнє стажування на факультеті перекладу в Академії.

— Маркусе! — я бурляю подушку в голову кузену. — Прокидайся.

Маркус бурмоче в подушку:

— Заради бога, Вів. Дай поспати.

— Надто багато роботи, — наполягаю. — Маю бути в палітурній майстерні на десяту.

Я натягую домашній халат і прямую кімнатою до столу, де рівненько лежить мій рекомендаційний лист від професора.

Раптом двері з гуркотом відчиняються, і до спальні вривається Урса, вже повністю одягнена. Маркус стогне, коли та починає топтатися по ньому і тягнути свої рожеві губки до його вуха.

— Братику? — голосно шепоче вона. — Ти не спиш?

— Тепер він точно не спить, ведмежатко, — я сміюся й розкриваю для неї свої обійми. Вона м'яка, тепла і пахне молоком та медом. — Куди це ти зібралася?

— Я не можу тобі сказати, — відповідає Урса, по-змовницьки зіщулюючись. — Це таємне місце.

— Таємне місце? — Маркус підводиться з ліжка, і на його обличчі з'являється величезна усмішка. — О! Люблю таке.

Урса хихикає і дозволяє мені розплутати її волосся, скуйовджене затертою стрічкою від бейджика — посвідчення належності до певного класу.

Я роздратовано кручу стрічку в руці.

— Урсо! — вигукую. — Вже давно треба було попросити маму замінити її. Ти ж знаєш, що не можна ризикувати втратою посвідчення.

Тягнуся до свого бейджа на чорній оксамитовій стрічці та надягаю його на шию. Мене жахає думка, що Урсу зупинять без посвідчення. Ці два слова — другий клас — уособлюють різницю між чимось і нічим.

Сестра лише насуплюється і тицяє пальцем у стіну над моїм столом, де прикріплені різні папірці: Маркусові ескізи різних драконів, мій лист про прийняття до Лондонського університету та один акварельний малюнок. Тож я готуюся до запитання, яке Урса ставить майже щодня.

— Де Софі?

Неохоче повертаюся до малюнка, намагаючись ігнорувати раптову тугу, що мене охопила. З нього на мене дивиться моє власне усміхнене обличчя, а поруч — обличчя моєї найдорожчої найдавнішої подруги.

— Я тобі вже казала, — відповідаю, тримаючи долонями личко Урси. — Вона поїхала.

Я не бачила Софі від літа, коли вона провалила іспит і її понизили до третього класу. За кілька тижнів їй довелося відмовитися від нашої мрії про спільне навчання в університеті та переїхати зі свого родинного дому в

Ме-рілебоні до спеціалізованого закладу у кварталі для дітей третього класу. Я здригаюся при згадці про той день, коли ми отримали результати екзаменів. Тихий стогін Софі, те, як вона опустила на землю, наче здута повітряна кулька, похмуре обличчя її батька, який нахилився прочитати лист, котрий вона тримала.

У мене в грудях хвилюю підіймається відчуття провини та збиває дихання.

— Софі тепер належить до третього класу, Урсо, — пояснює Маркус, знервовано дивлячись на мене.

Я зриваю малюнок зі стіни.

— Урсо! — чую мамин голос. — Я чекаю на тебе, сонечко.

Урса вибігає з кімнати, не озираючись, а за мить грюкають вхідні двері. Я кидаю малюнок у кошик для сміття і витягаю із шафи мереживну блузку та штани.

— Даси мені вдягнутися? — звертаюся до Маркуса, перш ніж він встигає вимовити ім'я Софі. Він киває, збирає свої речі та виходить з кімнати. Я дозволяю сльозам, гарячим і неминучим, литися обличчям, поки підбираю волосся шпилькою. Потім сердито витираю сльози. Те, що я вчинила із Софі, неможливо вибачити, але вже надто пізно щось змінювати. Я зробила свій вибір — жахливий, але необхідний вибір, і тепер мушу жити з його наслідками. Моє горе — ніщо в порівнянні з тим, що мусить відчувати Софі.

За кілька хвилин чую стук у двері. Я відчиняю, і Маркус подає мені руку.

— До палітурника? — каже він з веселою усмішкою.

Маркус одягнений у тренч пісочного кольору, а його темне волосся укладене в досконалу зачіску. Я даю йому руку, і тривога вщухає.

Попереду важливий день. Кожна мить наближає нас до часу, коли мені потрібно вразити Риту Голлінгсворт своїм портфоліо. Вже відчуваю передсмак. Якщо сьогоднішній вечір пройде за планом, я стану на крок ближче до того, щоб стати Вів'єн Фізерсволоу, перекладачкою драконівських мов.

КУПИТИ